

[K. Hølvæg Petersen.]

man råder over i Danmarks radio? Det er det, man i første omgang skal interessere sig for.

Så vil jeg blot sige til ministeren, der bebrejdede mig halvvejs, at jeg blev ved. Ja, jeg er blevet ved her til allersidste ombæring, og det er vel nok første gang, jeg har været i en lignende situation. Men det er simpelt hen, fordi jeg synes, at vi skulle benytte lejligheden til at få en ordening, der meget bedre svarer til de forudsætninger, vi lever under, end den gamle ordening, der gør helt tilbage til 1920'erne. Hvorfor dog ikke prøve på lidt nytænkning, på en nyorientering, skabe en ny dynamik og en ny udvikling med alle de frugtbare muligheder, der indebæres? Det tror jeg ikke, den nye ordening gør.

Melchior (CD):

Som glad og overvejende taknemlig radiolytter og som gruppeformand for centrumdemokraterne føler jeg trang til at tage min partiformand og ordfører i denne sag under armen ved bl. a. at sige til hr. Fuglsang, at det var dog en mærkelig opfattelse af den personlige frihed, at noget, man vil have lov til at udtale offentligt, det må man overveje om man virkelig må efterprøve fra anden side. Altså, man vil have lov at kaste sine ord og sine synspunkter ud i æteren til millioner af mennesker, men hvis nogen tillader sig at tage aftryk af det pr. lyd eller på anden måde, er man ved at krænke den personlige frihed. Det vil altså sige — og vi vil komme ind på nogle af disse ting, når vi skal til at behandle det lovforslag, som kristeligt folkeparti har fremsat vedrørende pressens mulighed eller umulighed til at forfølge personer — at man skal altså have lov til at smide en masse skidt i hovedet på folk, men man skal ikke behøve at stå til ansvar for det. Det er vist en meget mærkværdig opfattelse af den personlige frihed.

Så synes jeg også, hr. Poul Dam gjorde sig skyldig i en meget alvorlig mistydning ved at sige, at han vidste jo godt, at hr. Erhard Jakobsen ikke ville gøre verden bedre. Det sagde hr. Erhard Jakobsen jo ikke noget om; han sagde, at fordi et menneske mere eller mindre tilfældigt er ansat på en arbejdsplads, der hedder Danmarks radio,

fremfor på en anden arbejdsplads, giver denne stilling og de remedier, som denne stilling giver adgang til, ikke vedkommende person og borger ret til at bruge dette instrument til at gøre verden bedre. Hr. Erhard Jakobsen sidder som et af de 179 medlemmer i dette ting som alle andre og gør sit bedste. Ingen, heller ikke hr. Poul Dam, er jo forpligtet ud over dette, og jeg synes ikke, man skal fordreje ordene i munden på folk, lige efter at de er sagt. Det må være sådan, at enhver person, hvad enten det er ved presse eller andre massemedier, som har en sådan magtmulighed gennem den indflydelse, deres arbejde giver dem, må vise nogen tilbageholdenhed og nogen ydmyghed for hellere at træde lidt for varsomt end lidt for groft. Det tror jeg til syvende og sidst også hr. Poul Dam er enig i.

Så vil jeg gerne til slut hæfte mig ved en ting, som hr. Orla Møller sagde; jeg tror, det var den sidste sætning i hans første indlæg — i øvrigt et fremragende indlæg. Der talte han til slut om, at han syntes, man skulle give medarbejderne ved Danmarks radio gode vilkår, fair vilkår og trygge vilkår. Det er jeg enig i, så sandt som det vel er den slags vilkår, der gør, at en person kan yde sit bedste. Jeg kunne godt tænke mig bare at tage med, at medarbejderne ved Danmarks radio, presse osv. i øvrigt så også vil give politikerne gode vilkår, trygge vilkår og fair vilkår. Jeg tror ikke, det er meget lettere at være politiker end at være medarbejder ved Danmarks radio, og jeg tror ikke, vi får mere for det og jeg tror, vi yder mindst lige så mange timer og lige så megen indlevelse og ihærdighed, så jeg synes, at denne yden gode og fair vilkår skal bygge på gensidighed, og jeg ser frem til, at det vil tage den vending.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Uden at have aftalt noget med min gruppeformand må jeg sige, at jeg vil netop gerne tage udgangspunkt i dette med medarbejderne. Jeg har Erik Thygesens udtalelse til Information om, at det var uhyre svært for ham, at der ikke forelå faste direktiver for, hvad man måtte og ikke måtte, at det gjorde hans arbejde i Danmarks radio betydeligt sværere. Det er derfor, jeg også